

повдигна на востаніе противу Римланы-те, кое-то имъ докара и погубленіе-то, и са испълни пророчество-то на Исуса Хріста, кое-то предрече за разбреніе-то на Іерусалимъ, и за храм-атъ му. Въ тажъ размирицѣ сички-те по разумни отъ Іудей-те кѣто предвиждаха погубленіе-то си излазюха изъ Іерусалимъ. И кои-то Хрістіани са намѣриха въ томъ градъ споретъ нѣкое Божіе провидѣніе излазюха, и са заселиха въ нѣкой градъ Перееа, кои-то вѣше междѣ горы-те сирійскій, кой-то послѣ наименюваха Пелла.

Абїе въ начало-то на востаніе-то, Римлани-те дето са намѣриха тамъ, кѣто неможаха да противустоятъ, притѣрпѣха нѣконъ надвиванѣ-та, кое-то дади дерзость на размирици-те Іудей. Но кѣто доде войначалник-атъ Веспесіанъ, кого-то прати Неронъ тамъ, да утѣложи размирицѣ-тѣ, рабути-те на Римлани-те станаха подобри, а между Іудей-те начна да клаза раздоръ: и Іерусалимъ са притѣснаваше отъвѣнъ отъ обсадители-те Римлани, отъвѣтри же отъ несогласіе, за кое-то кѣто са научи Веспесіанъ, остави ги да са повреждаватъ по междѣ си.

А кѣто са прогласи Веспесіанъ за самодержецъ, той утиди въ Римъ, а сына си Тіта натовари, да слѣдува обсадѣ-тѣ. Тітъ кѣто прїе власть тѣ, абїе доведи войнѣ-тѣ си близу до Іерусалимъ, и затвори сички-те пѣтища. И понеже тогава вѣше и празник-атъ Пасха, и вѣха съ-